

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 30 października 2023 r.

DIH-3.707.108.2023.AWS

DECYZJA DIH-3.105.2023

„informacje prawnie chronione oznaczono [xxx]”

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775 z późn. zm.) w związku z art. 6 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2023 r. poz. 168), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Poznaniu z dnia 13 września 2023 r. (sygnatura: UH.8361.72.2023), na mocy której przedsiębiorcy - Pani Dorocie Sotykowskiej prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą: DEKORATORNIA „BUKIECIK” DOROTA SOŁTYKOWSKA we Wrześni (zwanemu dalej: „stroną”, „stroną postępowania” lub „przedsiębiorcą”), wymierzono karę pieniężną w wysokości 500 zł (słownie: pięćset złotych) z tytułu niewykonania obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2023 r. poz. 168) w związku z naruszeniem § 3 i § 4 oraz § 11 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2022 r. poz. 2776), które polegały na: niewidocznieniu cen jednostkowych w odniesieniu do 7 rodzajów towarów oraz braku cennika jednej oferowanej przez przedsiębiorcę usługi (poczty kwiatowej) - **Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

UZASADNIENIE

W dniach od 17 do 19 kwietnia 2023 r. inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Poznaniu (zwanego dalej: „*Wielkopolskim WIiH*” lub „*organem pierwszej instancji*”), na podstawie upoważnienia z dnia 17 kwietnia 2023 r. (nr UH.8361.72.2023), przeprowadzili czynności kontrolne w kwaciarni we [xxxxxxx], należącej do ww. przedsiębiorcy.

Uprzednio, zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2023 r. poz. 221 z późn. zm.) (zwanej dalej: „*Prawem przedsiębiorców*”), skierowano do przedsiębiorcy zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli z dnia 31 marca

2023 r. (sygnatura: UH.8360.71.2023), ze wskazaniem zakresu przedmiotowego kontroli, obejmującego ocenę prawidłowości przekazywania konsumentom informacji o cenach oraz rzetelności uwidaczniania cen dla konsumentów. Ww. zawiadomienie doręczono stronie w dniu 3 kwietnia 2023 r.

Czynności kontrolne przeprowadzono w obecności przedsiębiorcy - właściciela kwiaciarni.

W toku kontroli sprawdzano m.in. przestrzeganie przez przedsiębiorcę przepisów ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2023 r. poz. 168) (zwanej dalej: „*ustawą o informowaniu o cenach*”) oraz rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2022 r. poz. 2776) (zwanego dalej: „*rozporządzeniem w sprawie uwidaczniania cen*”).

Przeprowadzając czynności kontrolne inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego WIIH badaniem objęli łącznie 107 towarów oferowanych do sprzedaży w kwiaciarni, stwierdzając nieprawidłowości przy 7 z nich, tj. brak cen jednostkowych. Nieprawidłowości te dotyczyły następujących towarów:

- 1) Świeca zapachowa WoodWick Melon & Pink Quartz 275 g w cenie 115 zł,
- 2) Świeca zapachowa WoodWick Trilogy Fruits of Summer 275 g w cenie 119 zł,
- 3) Świeca zapachowa WoodWick Vanilla & Sea Salt 610 g w cenie 165 zł,
- 4) Świeca zapachowa WoodWick Trillogy Bloowing Orchard 453,6 g w cenie 160 zł,
- 5) Świeca zapachowa WoodWick Sarap Fruity Mango 200 ml w cenie 77 zł,
- 6) Świeca zapachowa WoodWick Sarap Fruit 300 ml w cenie 95 zł,
- 7) Świeca zapachowa WoodWick 002/Fresh & Sweet 224 g w cenie 65 zł.

Powyższe, narusza wymagania określone w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach oraz § 3 i § 4 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen.

Ponadto, w toku kontroli ustalono, że w kontrolowanej placówce przedsiębiorca oprócz sprzedaży towarów świadczy 1 rodzaj usługi w ramach prowadzenia kwiaciarni, tj. usługę poczty kwiatowej. Jednakże, w dniu rozpoczęcia kontroli, na stanie kontrolowanej placówki nie stwierdzono cennika świadczonej usługi.

Powyższe ustalenia dały podstawę do przyjęcia, iż została naruszona dyspozycja określona w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w związku z § 11 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen.

W toku kontroli, na żądanie inspektorów, przedsiębiorca uzupełnił brakujące ceny jednostkowe kwestionowanych towarów oraz uwidocznił cennik z aktualną ofertą świadczonej usługi. Przekazał również informację o wielkości osiągniętego przychodu z działalności firmy za rok 2022. Ponadto, w dniu 19 kwietnia 2023 r. od przedsiębiorcy pobrano pisemne oświadczenie, w którym podał, że na prowadzone przez niego przedsiębiorstwo nie zostały nałożone sankcje za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych dot. uwidaczniania cen.

Szczegółowe ustalenia poczynione przez inspektorów reprezentujących Wielkopolskiego WIIH udokumentowano w aktach sprawy, w tym w szczególności w Protokole kontroli (nr akt

kontroli: UH.8361.72.2023) z dnia 19 kwietnia 2023 r. Do niniejszego Protokołu kontrolowany przedsiębiorca nie wniósł uwag, w terminie przewidzianym na mocy art. 20 ust. 2 ustawy o z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r., poz. 1706), (zwanej dalej: „ustawą o Inspekcji Handlowej”), o czym został poinformowany w *Pouczeniu o prawach i obowiązkach kontrolowanego przedsiębiorcy*, przekazanym mu wraz z upoważnieniem do przeprowadzenia kontroli (UH.8361.72.2023) oraz w protokole kontroli.

W dniu 21 sierpnia 2023 r., Wielkopolski WIIH, działając na podstawie art. 61 § 1 i § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775 z późn. zm.) (zwanej dalej: „Kpa”), zawiadomił przedsiębiorcę, o wszczęciu postępowania administracyjnego z art. 6 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, z tytułu naruszenia obowiązków wskazanych w art. 4 ust. 1 tejże ustawy oraz określonych w § 3 i § 4 oraz § 11 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen. W piśmie tym poinformowano stronę, że zgodnie z art. 10 § 1 Kpa przysługuje jej prawo do czynnego udziału w prowadzonym postępowaniu, w tym wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz wglądu w akta sprawy - w terminie 14 dni od daty doręczenia pisma. Ww. pismo doręczono stronie w dniu 23 sierpnia 2023 r.

Jak wynika z materiału dowodowego zebranego w sprawie, strona nie skorzystała z przysługującego jej uprawnienia i nie wypowiedziała się co do zebranych dowodów i materiałów.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, Wielkopolski WIIH decyzją z dnia 13 września 2023 r. (sygnatura: UH.8361.72.2023) nałożył na ww. przedsiębiorcę, karę pieniężną w wysokości 500 zł (słownie: pięćset złotych), na podstawie art. 6 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, z uwagi na uchybienie obowiązkowi określonym w art. 4 ust. 1 ww. ustawy w związku z § 3 i § 4 oraz § 11 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, które polegały na: niewidocznieniu cen jednostkowych przy 7 rodzajach towarów oraz braku cennika jednej oferowanej przez przedsiębiorcę usługi, w kwaciarni we [xxxxxxx], należącej do ww. przedsiębiorcy. Ww. decyzja została doręczona stronie w dniu 15 września 2023 r.

W dniu 29 września 2023 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej: „Prezesem UOKiK” lub „organem drugiej instancji”) otrzymał, za pośrednictwem Wielkopolskiego WIIH, odwołanie przedsiębiorcy od ww. decyzji. W piśmie tym strona, wyrażając swoje niezadowolenie, stanowczo stwierdziła, iż nie zgadza się z decyzją Wielkopolskiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 13.09.2023 r. (nr UH.8361.72.2023) o nałożeniu kary pieniężnej w kwocie 500 PLN na jej firmę. Poinformowała przy tym, że podczas przeprowadzonej inspekcji w jej kwaciarni, w dniach zostały naniesione poprawki w formie cennika i gramatury świec oraz wywieszono czytelny wykaz cennika dostaw - zaakceptowany przez kontrolerów, a więc natychmiast zastosowała się do postawionych jej zaleceń i wytycznych. Następnie strona odwołująca nadmieniła, iż w czasie prowadzenia przez nią działalności, tj. na przestrzeni 30 lat, nigdy nie otrzymała żadnego mandatu karnego z tytułu źle prowadzonej działalności. Oznajmiła też, że prowadzi jednoosobową małą firmę, samodzielnie prowadzi działalność z której się utrzymuje. Kwota kary stanowi

ogromne obciążenie dla niej. Zdaniem strony waga naruszenia jest znikoma. Wnosząc odwołanie, strona zwróciła się z prośbą anulowanie mandatu.

Pismem z dnia 4 października 2023 r. Prezes UOKiK poinformował przedsiębiorcę o przysługującym mu prawie do zapoznania się z aktami sprawy oraz prawie do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów. Strona pismo odebrała w dniu 10 października 2023 r. i nie skorzystała z przysługującego jej uprawnienia.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Wobec powyższego, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ww. ustawy, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Jak wskazuje art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, przedsiębiorca w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług ma obowiązek uwidocznić cenę oraz cenę jednostkową towaru lub usługi w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

Zgodnie z definicją zawartą w art. 3 ust.1 pkt 2 ww. ustawy, cena jednostkowa towaru lub usługi - to cena ustalona za jednostkę określonego towaru lub usługi, których ilość lub liczba są wyrażone w jednostkach miar w rozumieniu przepisów o miarach.

Ponadto, sposób uwidaczniania cen towarów lub usług regulują przepisy rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, będącego rozporządzeniem wykonawczym do ww. ustawy.

Jak stanowi § 3 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen - cenę, cenę jednostkową lub informację o obniżonej cenie uwidacznia się w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy.

W myśl § 3 ust. 2 ww. rozporządzenia, cenę, cenę jednostkową lub informację o obniżonej cenie uwidacznia się w szczególności:

- 1) na wywieszce, która może mieć formę wyświetlacza elektronicznego;
- 2) w cenniku;
- 3) w katalogu;
- 4) na obwolucie;
- 5) w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu.

Z kolei, jak wskazuje § 4 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, cena jednostkowa dotyczy odpowiednio ceny za:

- a) litr lub metr sześcienny - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według objętości;
- b) kilogram lub tonę - dla towarów przeznaczonych do sprzedaży według masy;
- c) metr - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według długości;
- d) metr kwadratowy - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według powierzchni;
- e) sztukę - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży na sztuki.

Natomiast, w szczególnych przypadkach uzasadnionych rodzajem, przeznaczeniem lub zwyczajowo oferowaną ilością towarów przy uwidacznianiu cen jednostkowych dopuszcza się stosowanie dziesiętnych wielokrotności i podwielokrotności legalnych jednostek miar, innych niż określone w ust. 1 (§ 4 ust. 2 ww. rozporządzenia).

Ponadto, jak wskazuje ustawodawca w § 11 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, w miejscu świadczenia usług udostępnia się cennik w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, administracyjnej karze pieniężnej podlega ten, kto nie wykonuje obowiązków o których mowa w art. 4 ust. 1-5. Wysokość administracyjnej kary pieniężnej w tym przypadku, zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, wynosi do 20 000 zł.

Biorąc pod uwagę obowiązujące przepisy dotyczące nakładania kar, niezrealizowanie obowiązków, o których mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach powoduje - zgodnie art. 6 ust. 1 ww. ustawy - nałożenie kary pieniężnej (w drodze decyzji administracyjnej) do wysokości 20 000 zł. Przepis ten w sposób niewymagający dodatkowych założeń i wykładni, nakazuje wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej wymierzyć karę pieniężną podmiotowi, który nie wykonuje obowiązku określonego w ww. przepisach, choćby naruszenie prawa miało charakter jednostkowy i stwierdzone w toku kontroli nieprawidłowości zostały skorygowane. Dowiedzenie, że podmiot nie wykonał powyższego obowiązku powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną. Jednocześnie w myśl art. 6 ust. 3 tej ustawy, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się:

- 1) stopień naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia tych obowiązków;
- 2) dotychczasową działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejsze naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, przez tego przedsiębiorcę oraz uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków;
- 3) wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy;
- 4) sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych, jeżeli informacje

o takich sankcjach są dostępne w ramach mechanizmu ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 1, z późn. zm.).

Niniejsze postępowanie administracyjne prowadzone jest w związku z odwołaniem wniesionym przez przedsiębiorcę od decyzji Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Poznaniu z dnia 13 września 2023 r. (sygnatura: UH.8361.72.2023), na mocy której, na ww. przedsiębiorcę, nałożono administracyjną karę pieniężną, na podstawie art. 6 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, w wysokości 500 zł (słownie: pięćset złotych), za naruszenie obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 ww. ustawy w związku z naruszeniem § 3 i § 4 oraz § 11 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen.

Po ponownym przeanalizowaniu zebranego w sprawie materiału dowodowego, organ drugiej instancji nie miał żadnych wątpliwości, iż w przedmiotowej sprawie doszło do naruszenia przepisów dotyczących uwidocznienia cen. Wielkopolski WIIH słusznie bowiem uznał, że strona poprzez nieuwidocznienie cen jednostkowych w odniesieniu do 7 rodzajów produktów oferowanych do sprzedaży oraz poprzez nieuwidocznienie cennika jedynej oferowanej usługi (tj. poczty kwiatowej) dopuściła się naruszenia prawa w stopniu istotnym. Podkreślić należy również, iż podstawą wszczęcia i przeprowadzenia postępowania w przedmiotowej sprawie, a także podstawą nałożenia na stronę administracyjnej kary pieniężnej były ustalenia faktyczne poczynione w toku kontroli u przedsiębiorcy oraz rzetelny materiał dowodowy zebrany przez Wielkopolskiego WIIH.

Jednocześnie, Prezes UOKiK wskazuje, że organy Inspekcji Handlowej przy ustalaniu wysokości nakładanej kary pieniężnej są zobowiązane, zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, do wzięcia pod uwagę: stopnia naruszenia obowiązków, dotychczasowej działalności przedsiębiorcy, wielkości jego obrotów i przychodu oraz sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych.

W przedmiotowej sprawie Prezes UOKiK uznał, że Wielkopolski WIIH uwzględnił i prawidłowo ocenił wszystkie ustawowe przesłanki, czemu dał wyraz w treści wydanej decyzji.

W zakresie przesłanki pierwszej - stopnia naruszenia obowiązków, Prezes UOKiK podziela stanowisko organu pierwszej instancji, który uznał, że przedsiębiorca nie przekazując konsumentom istotnych informacji o cenach jednostkowych dla łącznie 7 rodzajów towarów (na 107 rodzajów towarów skontrolowanych ogółem), jak również nie uwidaczniając cennika dla jedynej prowadzonej usługi, naruszył w istotny sposób przepisy dotyczące cen i ich uwidaczniania. Oceniając kwestie czasu trwania naruszenia, organ uwzględnił także, że wszczęcie kontroli zostało poprzedzone skierowaniem do przedsiębiorcy zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli z dnia 31 marca 2023 r., które zawierało m. in. informację o przedmiotowym zakresie kontroli oraz ustawowym terminie przeprowadzenia tejże

kontroli. Pomimo tego, przedsiębiorca zaprzestał naruszania prawa dopiero w wyniku przeprowadzonej kontroli. Prezes UOKiK wskazuje przy tym, iż brak uwidocznionych cen jednostkowych w miejscu sprzedaży pozbawia konsumentów należytej, pełnej informacji o oferowanych produktach. Nie ulega także wątpliwości, że brak cennika oferowanej usługi, którą świadczył przedsiębiorca w prowadzonej przez siebie kwiaciarni, nie pozwalał konsumentom na zapoznanie się w sposób należyty i wyczerpujący z ofertą handlowo-usługową lokalu.

Wymierzając przedsiębiorcy karę organ pierwszej instancji wziął również pod uwagę kryterium jakim jest dotychczasowa działalność podmiotu. W zakresie niniejszej przestanki organ zauważył, że strona nie była dotąd karana za naruszenie obowiązujących przepisów w zakresie informowania o cenach towarów i usług, co stanowi okoliczność łagodzącą. Organ zauważył również, że w toku kontroli strona podjęła działania naprawcze i uwidoczniała cenę usługi, jak też ceny jednostkowe zgodnie z obowiązującymi przepisami. Organ wskazał również, że strona nie odniosła się do kwestii związanych z uzyskaniem przez nią korzyści majątkowych lub strat w związku z naruszeniem ustawowych obowiązków.

Odnosząc się do trzeciej przestanki (wysokość obrotów i przychodu) stwierdzić należy, iż Wielkopolski WIIH uwzględnił informację przekazaną przez przedsiębiorcę w toku czynności kontrolnych - dotyczącą wielkości obrotów i przychodu za rok 2022 r.

Natomiast co do czwartej przestanki, odnotować należy, że na przedsiębiorcę nie zostały nałożone sankcje za to samo naruszenie innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych. Powyższe, organ ustalił na podstawie oświadczenia złożonego przez przedsiębiorcę w toku kontroli.

Mając na względzie powyższe, po ponownym przeanalizowaniu zgromadzonego materiału dowodowego, organ odwoławczy uznał odwołanie strony za bezzasadne. W opinii Prezesa UOKiK, wymierzona stronie przez Wielkopolskiego WIIH kara została ustalona w sposób prawidłowy, w oparciu o przestanki zawarte w art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach i znajdowała potwierdzenie w zgromadzonym materiale dowodowym. Wykazane w toku kontroli bezsporne uchybienia strony w zakresie prawidłowego oznakowania towarów informacjami o cenach jednostkowych oraz braku cennika nie może się odbywać ze szkodą dla konsumentów. Zdaniem Prezesa UOKiK, organ pierwszej instancji słusznie uznał, iż strona dopuściła się naruszenia wymagań prawnych w zakresie informowania konsumentów o cenach, cenach jednostkowych towarów w stopniu uzasadniającym wymierzenie kary pieniężnej.

Strona postępowania w swoim odwołaniu, wyrażając swoje niezadowolenie, stanowczo oświadczyła, iż nie zgadza się z decyzją Wielkopolskiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 13.09.2023 r. (UH.8361.72.2023) o nałożeniu kary pieniężnej w kwocie 500 zł na jej firmę. Równocześnie stwierdziła, że podczas przeprowadzonej inspekcji w jej kwiaciarni, zostały naniesione poprawki w formie cennika i gramatury świec oraz wywieszono czytelny wykaz cennika dostaw. Zatem natychmiast zastosowała się do zaleceń i wytycznych wobec niej postawionych. Ponadto, odwołująca nadmieniła, iż w czasie prowadzenia przez nią działalności, tj. w przeciągu 30 lat, nigdy nie otrzymała żadnego mandatu karnego z tytułu

źle prowadzonej działalności. Dodała, że prowadzi jednoosobową małą firmę, samodzielnie prowadzi działalność z której się utrzymuje. Kwota kary jest dla niej ogromnym obciążeniem, zaś waga naruszenia prawa jest znikoma. Przedstawiając powyższe, kończąc zwróciła się z prośbą anulowanie mandatu.

Prezes UOKiK wskazuje, że argumenty przedstawione przez stronę w odwołaniu nie zasługują na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że kluczowe znaczenie w przedmiotowej sprawie mają ustalenia poczynione w toku kontroli u przedsiębiorcy, a te dowodzą jednoznacznie, iż w chwili jej rozpoczęcia - w dniu 17 kwietnia 2023 r. - w kwiaciarni należącej do ww. przedsiębiorcy, zakwestionowano 7 rodzajów towarów spośród 107 zbadanych ogółem, w związku z brakiem cen jednostkowych, a ponadto zakwestionowano brak cennika usługi. Zebrany w sprawie materiał dowodowy w sposób ewidentny wskazuje, że doszło do naruszenia przepisów dotyczących cen i ich uwidaczniania, konsekwencją czego jest nałożona administracyjna kara pieniężna.

Prezes UOKiK wskazuje dalej, że art. 6 ustawy o informowaniu o cenach statuuje odpowiedzialność administracyjną podmiotów, wobec których stwierdzono naruszenie wymagań określonych w art. 4 tej ustawy. Regulacja ta ma na celu wyeliminowanie nieprawidłowości w zakresie informowania konsumentów o cenach towarów i usług. Odpowiedzialność wynikająca z ww. przepisu ma charakter obiektywny i powstaje z chwilą popełnienia naruszenia. Obiektywny charakter odpowiedzialności administracyjnej opiera się na zasadzie ryzyka (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 października 2010 r., sygn. II OSK 1079/12). Oznacza to, że przesłanką tej odpowiedzialności jest stwierdzenie nieprzestrzegania przez określony podmiot nałożonych prawem obowiązków. Wobec powyższego, organ po stwierdzeniu faktu naruszenia obowiązku, o którym mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach, może jedynie wydać decyzję administracyjną, na podstawie której nakłada karę pieniężną w przewidzianej w tej ustawie wysokości. Mając więc na uwadze charakter odpowiedzialności administracyjnej, bez znaczenia pozostają przyczyny powstania nieprawidłowości, gdyż karę wymierza się za samo naruszenie prawa.

Jednocześnie wskazać należy, że nadrzędnym celem ustawy o informowaniu o cenach jest ochrona interesów konsumentów oraz prawidłowa konkurencja między przedsiębiorstwami. Rzetelna, niebudząca zastrzeżeń wyczerpująca informacja o cenie, cenie jednostkowej towaru jest bardzo istotna i służy właściwemu poinformowaniu o niej nabywcy, a także stwarza identyczne warunki dla podmiotów prowadzących działalność gospodarczą. Należy mieć na względzie również motyw 6 preambuły Dyrektywy nr 98/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. w *sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom* (Dz. Urz. UE L z 1998 r. Nr 80 s. 27), który jasno wskazuje, że obowiązek podawania cen sprzedaży oraz ceny jednostkowej przyczynia się znacząco do lepszego przekazywania informacji konsumentom, jako że najłatwiejszym i zarazem najlepszym sposobem jest umożliwienie konsumentom dokonania oceny i porównania cen produktów w sposób optymalny i tym samym dokonania świadomego wyboru na podstawie prostych porównań.

Organ drugiej instancji wyjaśnia również, że podmioty działające na rynku są zobowiązane do znajomości obowiązujących przepisów prawa i jego przestrzegania. To na przedsiębiorcy, który prowadzi daną placówkę handlową czy usługową, spoczywa m. in. obowiązek dopilnowania, by przed dokonaniem wyboru produktu konsument za każdym razem otrzymywał wyczerpującą, konkretną, rzetelną informację nie tylko o ich cenach towarów i usług, lecz również cenach jednostkowych. Podkreślić należy, iż okoliczność ta całkowicie zależy od przedsiębiorcy. Nadrzędnym celem ustawy o informowaniu o cenach jest bowiem ochrona interesów konsumentów oraz prawidłowa konkurencja między przedsiębiorstwami. Rzetelna, niebudząca zastrzeżeń informacja o cenie usługi czy cenie jednostkowej nabywanego towaru jest bardzo istotna i służy właściwemu poinformowaniu o niej nabywcy, a także stwarza identyczne warunki dla podmiotów prowadzących działalności gospodarczą. Podkreślić należy, iż cena towaru lub usługi należy do istotnych elementów wpływających bezpośrednio na podjęcie decyzji związanych z zakupem towarów, natomiast cena jednostkowa jest podstawowym kryterium obiektywnej informacji o wartości towaru wyrażonej w jednostkach pieniężnych, szczególnie w kontekście porównania jej z takimi wartościami innych towarów - podobnych pod względem przeznaczenia, ale o odmiennych cechach np. co do marki, producenta, ilości, wzornictwa, itp. Konieczność informowania o cenie jednostkowej to przede wszystkim zabezpieczenie interesów konsumentów, którzy mogą nie tylko porównywać ceny takich samych bądź podobnych produktów w obrębie tej samej bądź różnych placówek w sposób nieskrępowany, ale również mogą przekonać się czy podana cena jednostkowa jest dla nich odpowiednia.

Prezes UOKiK równocześnie wyjaśnia, że brak cen jednostkowych oraz cennika ma wpływ na podejmowane przez konsumentów decyzje zakupowe i przez to może utrudniać dokonywanie transakcji handlowych. Poza tym obowiązek uwidaczniania cen oraz cen jednostkowych, jako dwóch odrębnych wartości, wynika zarówno z ustawy o informowaniu o cenach, jak i rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen. Zgodnie z przepisami zawartymi w ww. aktach prawnych, to na przedsiębiorcy spoczywa obowiązek nie tylko uwidocznienia cen, ale również odpowiedniego wyliczenia i podania cen jednostkowych. Nie może on odstąpić od wypełnienia tego obowiązku.

Analiza akt sprawy przeprowadzona przez Prezesa UOKiK wykazała, że Wielkopolski WIIH wydając zaskarżoną decyzję oparł się na kompletnym, rzetelnym i spójnym materiale dowodowym, a przede wszystkim ustaleniach kontroli udokumentowanych w Protokole kontroli z dnia 19 kwietnia 2023 r. (nr UH.8361.72.2023). Z Protokołu tegoż bezwzględnie wynika, że w kontrolowanym punkcie sprzedaży, w pierwszym dniu kontroli, brak było cennika prowadzonej usługi oraz cen jednostkowych przy 7 rodzajach świec zapachowych, a więc stronie bez wątpienia została udowodniona okoliczność naruszenia prawa. W oparciu o ustalony stan faktyczny, którego wiarygodność potwierdziła również strona skarżąca (podpisując Protokół kontroli), organ pierwszej instancji ostatecznie zdecydował o nałożeniu na stronę kary pieniężnej z tytułu niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach.

Odnutowania wymaga również fakt, że strona w żaden sposób nie kwestionowała ustaleń z kontroli. Nadmienić w tym miejscu należy, że przedsiębiorcy przysługiwało prawo do wniesienia uwag do Protokołu kontroli w przypadku, gdyby nie zgadzał się ustaleniami kontroli, o czym został prawidłowo poinformowany w Protokole kontroli oraz Pouczeniu o prawach i obowiązkach kontrolowanego przedsiębiorcy, przekazanym wraz z upoważnieniem do przeprowadzenia kontroli podpisanymi przez kontrolowanego. Jak wskazuje materiał dowodowy zebrany w sprawie, przedsiębiorca nie skorzystał jednak z tego uprawnienia. Wyartykułować należy, że ww. Protokół kontroli, który podpisała strona, korzysta z wiarygodności treści w nim zawartych i stanowi niezbity dowód w przedmiotowej sprawie. Stanowisko takie znajduje potwierdzenie w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 27 lutego 2020 r. w sprawie sygn. VI SA/Wa 2107/19 (lex nr 3034073), w którym Sąd stwierdza m. in., że: „Protokół kontroli jako dokument urzędowy korzysta z wiarygodności zawartych w nim ustaleń. Dokument urzędowy stanowi podstawowy element materiału dowodowego w postępowaniu administracyjnym. Dokumenty urzędowe korzystają ze szczególnej mocy dowodowej, ponieważ stanowią dowód tego, co zostało w nich urzędowo stwierdzone. Z dokumentem urzędowym związane jest domniemanie prawdziwości jego treści. Organ prowadzący postępowanie nie może wobec tego swobodnie oceniać ani kwestionować treści dokumentu urzędowego. Istota protokołu z kontroli wyraża się w tym, że dokument ten odzwierciedla i potwierdza istniejący w momencie kontroli stan faktyczny.”

W przedmiotowej sprawie Wielkopolski WIIH wydając zaskarżoną decyzję opartą się właśnie na Protokole kontroli i stanie faktycznym w nim przedstawionym, natomiast strona nie przedstawiła żadnych dowodów pozwalających na podważenie wiarygodności opisanego w nim stanu faktycznego. Jak wskazał Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi w wyroku z dnia 20 sierpnia 2019 r., sygn. II SA/Łd 485/19: „Domniemanie zgodności z prawdą dokumentu urzędowego może być obalone wszelkimi środkami dowodowymi, jednakże strona, która zaprzecza prawdziwości dokumentu urzędowego, powinna tę okoliczność udowodnić.”

Strona postępowania wyrażając swoje niezadowolenie z wydanej decyzji zaznaczyła również, że w czasie prowadzenia działalności gospodarczej na przestrzeni ponad 30 lat nie otrzymała nigdy żadnego mandatu (w domyśle kary) z tytułu źle prowadzonej działalności oraz natychmiast zastosowała się do zaleceń i wytycznych kontrolujących inspektorów poprzez naniesienie poprawek. Zaakcentować trzeba, że wskazane powyżej okoliczności zostały zauważone przez Wielkopolskiego WIIH przy miarkowaniu wysokości kary, a konkretnie przy ocenie przestanki tj. dotychczasowej działalności przedsiębiorcy, co znajduje potwierdzenie w treści decyzji (zob. strona 5). Fakt, że strona nie była wcześniej karana z pewnością nie wpłynął na zaostrenie wymiaru kary. Rozpatrując powyższy wątek należy uwzględnić również, iż podstawą wszczęcia i przeprowadzenia postępowania w przedmiotowej sprawie, a także podstawą nałożenia na stronę administracyjnej kary pieniężnej były ustalenia faktyczne poczynione u przedsiębiorcy w toku kontroli, które niezbitcie dowodzą naruszenia przepisów dot. cen i ich uwidaczniania. Co istotne, działania naprawcze poczynione przez stronę były działaniami następczymi, podjętymi w wyniku

ustaleń kontroli, na żądanie inspektorów, a nie poczynionymi przez nią z własnej inicjatywy. Zdaniem Prezesa UOKiK podjęcie działań naprawczych, nawet w trybie niezwłocznym, natychmiastowym jak to zaakcentowała strona, czy zaprzestanie naruszenia przepisów nie zwalnia przedsiębiorcy z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków stwierdzonych w chwili kontroli, tym bardziej jeżeli strona jest doświadczonym podmiotem gospodarczym, a co za tym idzie powinna wykazywać się dobrą znajomością przepisów prawa w zakresie prowadzonej działalności i je należycie respektować.

Po przeanalizowaniu niniejszej sprawy, podobnie jak organ pierwszej instancji, Prezes UOKiK nie widzi podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary w trybie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa. Przepis art. 189f § 1 pkt 1 statuuje dwa warunki, które muszą zostać spełnione łącznie, aby organ mógł odstąpić od nałożenia na przedsiębiorcę kary pieniężnej. Po pierwsze waga naruszenia musi być znikoma, przez co należy rozumieć, że istotność, znaczenie oraz rozmiar naruszonego obowiązku są niewielkie. Drugim warunkiem uzasadniającym odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej jest zaprzestanie naruszania prawa przez przedsiębiorcę.

Przypomnieć należy, że w trakcie kontroli u przedsiębiorcy ujawniono nieprawidłowości polegające na braku cen jednostkowych względem 7 rodzajów towarów (świec zapachowych) na 107 towarów skontrolowanych oraz braku cennika jednego rodzaju usługi (tj. poczty kwiatowej), w należącej do przedsiębiorcy kwiaciarni. Okoliczność naruszenia prawa jest w przedmiotowej sprawie bezsporna. Brak cen jednostkowych pozbawił konsumentów prawa do uzyskania należytej i pełnej informacji o oferowanych produktach, które im niewątpliwie przysługiwały. Powyższe godzi w sposób oczywisty w prawo konsumenta do informacji uniemożliwiając mu porównywanie cen towarów znajdujących się w obrocie handlowym. Należy mieć na względzie również, że organ drugiej instancji oceniając aspekt związany ze znikomością naruszenia bierze pod uwagę nie tylko skalę naruszenia, w tym ilość, rodzaj stwierdzonych nieprawidłowości, lecz również skutki naruszenia w odniesieniu do potencjalnych uczestników rynku, jakimi są konsumenci. W niniejszym przypadku konsumenci (klienci kwiaciarni) zostali zupełnie pozbawieni informacji o cenach jednostkowych w odniesieniu do 6,5% skontrolowanych towarów, a ponadto nie mieli możliwości zapoznania się z ofertą usługową kwiaciarni. Naruszono w sposób istotny prawa konsumenta do dostępu przysługujących mu informacji, z tym samym realna ochrona konsumenta została w tej materii zachwiana. Ponadto, w ocenie Prezesa UOKiK znamienne jest to, że przedsiębiorca został poinformowany o zamiarze wszczęcia kontroli w dniu 3 kwietnia 2023 r., a więc na 2 tygodnie przed jej rozpoczęciem. W ocenie organu drugiej instancji miał więc odpowiednio dużo czasu, aby przygotować się do kontroli poprzez np. uzupełnienie brakujących oznaczeń cenowych czy zamieszczenie cennika jedynej świadczonej usługi. Jednakże jak wykazała kontrola pomimo tego nie poczynił odpowiednich działań związanych z należyтым uwidocznieniem cen jednostkowych oraz cennika. Można przypuszczać, że gdyby kontrola organu nie odbyła się, strona w dalszym ciągu mogłaby (nawet nieumyślnie) naruszać obowiązujące przepisy prawne zaś skutki tego naruszenia byłyby odczuwalne i uciążliwe dla konsumentów. Analizując sprawę pod kątem możliwości odstąpienia od wymierzenia kary zaakcentować trzeba, że przedsiębiorca zaprzestał naruszania prawa dopiero w wyniku przeprowadzonej kontroli. W realiach rozpatrywanej

sprawy, nie sposób uznać, by waga naruszenia prawa była znikoma. Tym samym, przestępstwo pierwsze nie zostało spełnione.

Za spełnioną natomiast można uznać przestępstwo dotyczącą zaprzestania naruszenia, gdyż strona w toku kontroli usunęła stwierdzone nieprawidłowości. Jednakowoż wskazać trzeba, że przestępstwa (znikoma waga naruszenia oraz zaprzestanie naruszenia) muszą być spełnione łącznie, aby organ mógł odstąpić od wymierzenia kary. Natomiast w przedmiotowej sprawie brak jest podstaw do zastosowania tego przepisu i odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, albowiem nie spełniono warunku kumulatywności ww. przestępstw. Warto wskazać przy tym, że prezentowane powyżej stanowisko znajduje potwierdzenie także w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku w wyroku z dnia 2 grudnia 2021 r., sygn. III SA/Gd 160/21, w którym Sąd stwierdził: „by można było odstąpić w trybie art. 189f k.p.a. od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu, waga naruszenia musi być znikoma, a strona musiałaby zaprzestać naruszenia prawa, zaś obie te przestępstwa muszą zostać spełnione łącznie”.

Ponadto, organ drugiej instancji stwierdza, iż w niniejszej sprawie nie znajdzie zastosowania także przestępstwo zawarte w pkt 2 art. 189f § 1 Kpa, ponieważ nie była wydana przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocna decyzja nakładająca na stronę za to samo zachowanie administracyjną karę pieniężną, jak również strona nie została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, czy też prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, a kara ta spełniałaby cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

W ocenie Prezesa UOKiK w niniejszym przypadku brak jest również podstaw do zastosowania art. 189f § 2 i 3 Kpa, tzn. fakultatywnego odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu. Literalna wykładnia ww. przepisu jednoznacznie wskazuje, iż warunkiem zastosowania odstąpienia od wymierzenia kary jest usunięcie naruszenia prawa, przy czym termin ten należy interpretować ściśle, a więc bez rozszerzenia jego znaczenia na przypadki „zaprzestania naruszania prawa”, tych bowiem dotyczy regulacja art. 189f § 1 Kpa (por. Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Red. prof. dr hab. Marek Wierzbowski, red. prof. dr hab. Aleksandra Wiktorowska. Rok 2021: „Z uwagi na odmienne brzmienie tych sformułowań na gruncie komentowanego artykułu, należy uznać, że „usunięcie naruszenia prawa” nie jest tożsame z „zaprzestaniem naruszenia”. Tym samym, aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszanie przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia (z oczywistych przyczyn nie jest możliwe wyeliminowanie samego naruszenia, a więc zdarzenia z przeszłości, które już zaistniało”). Charakter naruszeń, jakich dopuściła się Strona, wyklucza możliwość usunięcia skutków naruszenia prawa (por. uzasadnienie wyroku WSA w Warszawie z dnia 25.07.2019 r. Sygn. akt VI SA/Wa 991/19: „Warunkiem odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej jest także przywrócenie stanu zgodnego z prawem, naruszonego przez zachowanie stanowiące podstawę odpowiedzialności administracyjnej. Jak słusznie podkreślił organ usunięcie naruszenia prawa nie jest tożsame z zaprzestaniem naruszania. Aby usunąć naruszenie prawa

nie wystarczy przerwać naruszania przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia.”).

W przedmiotowej sprawie Prezes UOKiK nie widzi możliwości zastosowania art. 189f § 2 i 3 Kpa, czyli usunięcia skutków naruszenia prawa, ponieważ ceny, ceny jednostkowe, jak również ceny usług muszą być uwidocznione przez przedsiębiorcę w momencie oferowania danego produktu lub usługi, tak by konsument na tej podstawie mógł podjąć w pełni racjonalną decyzję o zakupie, tzn. uwidocznienie cen ma charakter obowiązku przedumownego. Nie można uznać za spełniony powyższy warunek kiedy informacje o cenie jednostkowej i cenie usługi nie były udostępnione dla konsumentów, jak to miało miejsce w przedmiotowej sprawie.

Przechodząc do stwierdzenia strony, że nałożona na nią kwota kary stanowi dla strony „ogromne obciążenie” ze względu na prowadzenie małej, jednoosobowej działalności gospodarczej, z której się utrzymuje, Prezes UOKiK wyjaśnia, że kwestie trudnej sytuacji ekonomicznej przedsiębiorcy nie są ustawowymi kryteriami stanowiącymi podstawę do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej czy umorzenia postępowania. Trudna sytuacja przedsiębiorcy może stanowić podstawę do ewentualnego skierowania wniosku o udzielenie ulgi w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej. Jak stanowi art. 67a § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2022 r. poz. 2651 z późn. zm.), który zgodnie z odesłaniem wskazanym w art. 8 ustawy o informowaniu o cenach znajdzie zastosowanie w niniejszym przypadku, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, na wniosek strony w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem strony lub interesem publicznym, ma możliwość:

- 1) odroczyć termin płatności kary lub rozłożyć jej zapłatę na raty,
- 2) odroczyć lub rozłożyć na raty zapłatę zaległości wraz z odsetkami za zwłokę lub odsetki określone w decyzji,
- 3) umorzyć w całości lub w części zaległości, odsetki za zwłokę lub opłatę prolongacyjną.

Jednakże niniejsze uprawnienie przysługuje stronie dopiero po tym jak niniejsza decyzja stanie się ostateczna.

Prezes UOKiK informuje przy tym, że zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, kara za niedopełnienie obowiązków, o których mowa w art. 4 ustawy, może wynosić nawet do 20 000 zł, natomiast wymierzona stronie kara w wysokości 500 zł (słownie: pięćset złotych) stanowi zaledwie 2,5% maksymalnej kwoty kary. Zatem, w ocenie organu drugiej instancji, jest ona proporcjonalna do rozmiaru stwierdzonych nieprawidłowości zważywszy, że strona dopuściła się dwojakiego rodzaju naruszeń prawa (tj. 7 rodzajów towarów nie zostało opatrzone ceną jednostkową, a dodatkowo w miejscu sprzedaży nie podano cennika usługi).

Organ drugiej instancji informuje również, że kara pieniężna powinna odpowiadać wymogom wskazanym przez prawodawcę unijnego, który w art. 8 dyrektywy 98/6 WE stanowi, że musi być ona skuteczna, proporcjonalna i odstraszaająca (porównaj w tym zakresie wyrok NSA z 23 maja 2012 r., II GSK 684/11, czy wyrok NSA z 19 grudnia 2012, II GSK 1823/11). Skuteczność

kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Aby kara była odstraszająca, jej wysokość powinna być dotkliwa dla przedsiębiorcy. Kara nałożona na podmiot musi także spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinująco-represyjną, tj. być ostrzeżeniem dla przedsiębiorcy, mającym na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości. Wymierzona kara powinna być przy tym proporcjonalna, to jest właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w obrocie dostępne były tylko towary opatrzone odpowiednimi informacjami na temat ich cen oraz cen jednostkowych. W ocenie Prezesa UOKiK, orzeczona przedsiębiorcy kara zapewni realizację wobec przedsiębiorcy funkcji prewencyjnej a także dyscyplinująco-represyjnej i będzie wystarczającym dla niej ostrzeżeniem i zapobiegnie powstawaniu podobnych nieprawidłowości w przyszłości.

Na marginesie, Prezes UOKiK wyjaśnia, iż w ustawie o informowaniu o cenach nie funkcjonuje termin mandatu na który wskazuje strona skarżąca. Natomiast stosownie do art. 6 ust. 1 ustawy wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej posiada uprawnienie do nakładania kary pieniężnej w drodze decyzji na przedsiębiorcę w związku z niewykonaniem obowiązków określonych w art. 4 ust. 1-5 tejże ustawy.

Konkludując, na podstawie zebranego materiału dowodowego, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał, że podjęta przez Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej decyzja była prawidłowa. Tym samym, decyzja Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Poznaniu z dnia 13 września 2023 r. (znak: UH.8361.72.2023) powinna pozostać w obrocie prawnym.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony i Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;

